

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/118/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713208127
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2713208127.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Borisom Buľubašom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: I. C. J., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXXX/XX, XXX XX D., štátna občianka SR, II. C., štátna občianka SR, o zaplatenie sumy 641,79 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd vo zvyšku žalobu voči žalovanej v I. rade a žalovanej v II. rade zamietá.

II. Žalovaná v I. rade a žalovaná v II. rade spoločne a nerozdielne sú povinné uhradiť žalobcovi náhradu trov konania v podiele 18,62 % celkových trov konania žalobcu.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresom súde Skalica dňa 30.10.2013 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v I. a II. rade zaplatiť žalobcovi sumu 1.577,46 eur, úrok z omeškania vo výške 14,73 eur, úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.577,46 eur od 15.11.2011 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej len „pôvodný veriteľ“) a žalobcom bola pohľadávka voči žalovaným v I. a II. rade postúpená na žalobcu. Pôvodný veriteľ a žalovaná v I. rade uzatvorili dňa 22.12.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky, na základe ktorej bol žalovanej v I. rade poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 25,86 eur. Žalovaná v II. rade prevzala na seba ručiteľský záväzok. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 2.698,88 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.477,47 eur, riadneho úroku 47,50 eur, úroku z omeškania 165,39 eur a ostatného príslušenstva a poplatkov 8,97 eur. Sumu 8,97 eur predstavujúcu ostatné príslušenstvom a sumu 165,39 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto sporovom konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.11.2010 do 20.11.2015 v počte 61 a celkovej výške 1.577,46 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2011 do 20.11.2015 sa stali splatnými dňa 14.11.2011, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zo splatných splátok úveru si žalobca vyčíslil úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 25,86 eur od 21.11.2010 do 14.11.2011 vo výške 2,28 eur, zo sumy 25,86 eur od 21.12.2010 do 14.11.2011 vo výške 2,09 eur, zo sumy 25,86 eur od 21.1.2011 do 14.11.2011 vo výške 1,89 eur, zo sumy 25,86 eur od 21.2.2011 do 14.11.2011 vo výške 1,70 eur, zo sumy 25,86 eur od 21.3.2011 do 14.11.2011 vo výške 1,52 eur, zo sumy 25,86 eur od 21.4.2011 do 14.11.2011 vo výške 1,32 eur, zo sumy 25,86 eur od 21.5.2011 do 14.11.2011 vo výške 1,13 eur, zo sumy 25,86 eur od 21.6.2011 do 14.11.2011 vo výške 0,93 eur, zo sumy 25,86 eur od 21.7.2011 do 14.11.2011 vo výške 0,74 eur, zo sumy 25,86 eur od 21.8.2011 do 14.11.2011 vo výške 0,54 eur, zo sumy 25,86 eur od 21.9.2011 do 14.11.2011 vo výške 0,34 eur, zo sumy 25,86 eur od 21.10.2011 do 14.11.2011 vo výške 0,15 eur a ďalej požadoval úrok z omeškania zo sumy 1577,46 eur od 15.11.2011 do zaplatenia. Žalobca

podaním doručeným súdu dňa 8.4.2014 doplnil žalobu tak, že v zmysle čl. I. zmluvy sa žalovaná v I. rade zaviazala splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 12,10 % ročne formou pravidelných mesačných splátok vo výške 25,86 eur vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.1.2006 a s konečnou splatnosťou dňa 20.11.2015. V zmysle čl. I zmluvy si zmluvné strany dohodli poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eur a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 33,19 eur. Žalovaná v I. rade z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 724,03 eur a z jej úhrad bola na istinu započítaná suma 696,82 eur a na úrok z omeškania suma 27,21 eur. Poplatky za správu úveru a poplatky za upomienky boli vyrúbené v celkovej výške 156,33 eur.

2. Súd v tomto konaní rozhodol rozsudkom č. k. 5C/118/2014-60 zo dňa 27.11.2014 tak, že konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania za obdobie od 21.11.2010 do 14.11.2011 vo výške 0,10 eur voči žalovaným v I. rade a v II. rade zastavil, žalované v I. rade a v II. rade zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 935,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,63 eur a spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 935,67 eur od 15.11.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 17,60 eur, a k rukám právneho zástupcu žalobcu zaplatiť trovy právneho zastúpenia žalobcu vo výške 35,38 eur a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur mesačne, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia s tým, že plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhej žalovanej a vo zvyšku žalobu zamietol. Rozsudok okrem zamietajúcej časti nadobudol právoplatnosť dňa 15.1.2015. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 25Co/121/2015-82 zo dňa 13.1.2016 rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti včítane závislého výroku o náhrade trov konania zrušil, pričom vyslovil právny názor, že uvedenie nesprávnej RPMN v zmluve o úvere nemalo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a vec vrátil v zrušenom rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Predmetom konania po právoplatnosti prvého a druhého výroku rozsudku zostala suma 641,79 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 641,79 eur od 15.11.2011 do zaplatenia.

3. Žalovaná v I. rade sa k žalobe vyjadrila tak, že zmluvu o úvere s pôvodným veriteľom uzatvorila, pričom žalovaná v II. rade bola ručiteľkou zmluvy. Pri podpisovaní zmluvy bola oboznámená s úrokom, keby bola RPMN vysoká pri tomto úvere zmluvu by nepodpísala. Úver splácala kým v októbri 2006 nestratila zamestnanie, následne už úver zrejme nesplácala z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Je nezamestnaná, poberá dávky v hmotnej núdzi 61,60 eur mesačne, má jednu vyživovaciu povinnosť, pričom mala záujem plniť si svoju povinnosť voči žalobcovi v splátkach, v súvislosti s právoplatným výrokom rozsudku začala splácať svoj dlh po 30,-eur mesačne od augusta 2016, v septembri 2016 uhradila 30,- eur, a dňa 26.8.2016 uhradila 18,- eur.

4. Žalovaná v II. rade sa k žalobe vyjadrila tak, že bola ručiteľkou úveru, pričom trvala na tom, aby žalovaná v I. rade ako dlžník svoj záväzok voči žalobcovi uhrádzala. Nesúhlasila so splácaním dlhu žalovanej v I. rade. K svojej finančnej situácii uviedla, že nemá finančné prostriedky na splácanie dlhu žalovanej v I. rade, pretože má invalidný dôchodok 129 eur mesačne a zárobok v minimálnej mzde z chránenej dielne, pričom sa stará o dve školou povinné deti a spláca vlastné úvery. Žiadala, aby súd zaviazal žalovanú v I. rade k úhrade svojho dlhu.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej v I. a II. rade, zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.12.2005, dohodou o ručení zo dňa 22.12.2005, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2011, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011, výzvou k úhrade, pokusom o zmier zo dňa 4.10.2013, vyjadrením žalobcu, výpisom z účtu, opravou žaloby zo dňa 5.11.2014, čiastočným späťvzatím žaloby, ostatným spisovým materiálom a zistil nasledujúci skutkový stav:

6. Dňa 22.12.2005 uzatvorila žalovaná v I. rade ako dlžník s pôvodným veriteľom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1 659,70 eur ako spotrebný úver- bez účelu s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 12,10 % ročne v deň podpisu zmluvy. V zmluve bol uvedený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 33,19 eur, poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eur mesačne, výška splátky 25,86 eur mesačne splatná k 20 dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky dňa 20.1.200, konečná splatnosť úveru dňa 20.11.2015. V článku IV. zmluvy bola uvedená RPMN vo výške 6,47 %.

7. Podľa dohody o ručení zo dňa 22.12.2005 žalovaná v II. rade ako ručiteľ vyhlásila, že má vedomosť o tom, že žalovaná v I. rade uzavrela dňa 22.12.2005 s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o splátkovom úvere, ktorej obsahom je zmluva o úvere o poskytnutí úveru vo výške 1 659,70 eur. Žalovaná v II. rade v dohode o ručení vyhlásila, že uspokojí pohľadávku veriteľa, ktorá vznikla z úverovej zmluvy, ktorú tvorí istina 1 659,70 eur, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou, pohľadávku a jej príslušenstvo, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním zmluvy, pohľadávku na uhradenie nákladov podľa úverovej zmluvy, tejto dohody a všetkých ostatných zmlúv uzavretých medzi veriteľom a dlžníkom, pohľadávku a jej príslušenstvo, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti so zánikom úverovej zmluvy iným spôsobom ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním, pohľadávku alebo jej príslušenstvo na vydanie bezdôvodného obohatenia, pohľadávku a jej príslušenstvo, ktorá vznikne na základe zmeny právneho vzťahu založeného úverovou zmluvou, alebo nahradením záväzku vyplývajúceho z úverovej zmluvy novým záväzkom a to v prípade ak dlžník neuhradí veriteľovi pohľadávku riadne a včas a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi.

8. Zo Všeobecných obchodných podmienok SLSP a.s. účinných od 1.8.2002 v znení dodatku č. 3 od 1.9.2004 súd zistil, že v zmysle bodu 7.6.1 ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta pod písm. a) až q), medzi tým aj pre prípad, že je klient v omeškani so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov alebo poplatkov, ktoré trvá viac ako 10 dní je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Všeobecné obchodné podmienky neboli podpísané žalovanými v I. a II. rade.

9. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 28.9.2011, uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a postupníkom, ktorým je žalobca súd zistil, že predmetom zmluvy je postúpenie pohľadávok, vrátane jej príslušenstva, uvedené a špecifikované v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok. Dlžníkom je osoba, s ktorou postupca uzatvoril zmluvu o úvere a ktorá je označená v úverovej zmluve ako dlžník. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bola postúpená pohľadávka voči žalovanej v I. rade vo výške 2.698,88 eur na podklade zmluvy č. 252690925.

10. Podaním zo dňa 27.12.2011 pôvodný veriteľ oznamoval žalovanej v I. rade postúpenie pohľadávky na žalobcu. Doručka súdu predložená nebola.

11. Z podania žalobcu označeného ako „výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 26.10.2011 súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej v I. rade mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 26.10.2011 a vyzval žalovanú v I. rade na okamžité uhradenie dlžnej sumy 2865,65 eur najneskôr do 5.11.2011.

12. Z podania žalobcu zo dňa 4.10.2013 označeného ako „pokús o zmier“ súd zistil, že žalovaná v I. rade bola vyzvaná na zaplatenie celého záväzku vo výške 3470,50 eur žalobcovi, a to najneskôr do 11.10.2013.

13. Podľa výpisu z účtu žalovanej v I. rade za obdobie od 8.12.2005 do 31.7.2011 žalovaná v I. rade začala čerpať úver dňa 22.12.2005 a to vo výške 1 659,70 eur. Z výpisu je zrejmé, že popri istine úveru sa táto istina zvýšila o sumy účtovaných poplatkov, úrokov z omeškania a vyúčtovaných úrokov. Spôsob ich napočítavania preukazuje predmetný výpis z účtu. Žalovanej v I. rade bol najskôr účtovaný poplatok za vedenie účtu vo výške 1,66 eur mesačne, následne od 31.7.2006 vo výške 1,99 eur mesačne, od 1.1.2009 vo výške 1,99 eur mesačne (21x) a od 20.10.2010 vo výške 2,99 eur mesačne.

14. Žalobca podaním zo dňa 6.9.2016 zobral žalobu čiastočne späť o istinu 18 eur a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 18 eur od 27.8.2016 do zaplatenia.

15. Žalobca pri výsluchu uviedol, že v súvislosti s čiastočným späťvzatím žaloby o 18,-eur došlo k nesprávnemu výpočtu súčasného petitu, ktorý upravuje tak, že žiada zaplatiť od žalovaných v I. a II. rade sumu 623,79 eur s príslušenstvom a trovy konania.

16. Žalobca sa v podaní zo dňa 16.8.2016 vyjadroval ku svojej aktívnej vecnej legitímácii tak, že výzvou k úhrade dlžnej sumy pôvodným veriteľom nedisponuje. Podľa žalobcu banka mohla postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku, pričom § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka, keďže s nedoručením výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Cit. ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vzťahuje na ochranu bankového tajomstva, čiže aby pri postupovaní pohľadávok neboli tretie subjekty oboznamované s údajmi bankového tajomstva. Žalobca zastáva názor, že relevantným oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky je bez ďalšieho založená aj aktívna legitímácia žalobcu, z oznámenia treba vychádzať a prejudiciálne neskúmať existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok.

17. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 40 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

20. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 272 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme, ods. 2 ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne.

24. Podľa § 273 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené, ods. 2 odchýlné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1, ods. 3 na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

25. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení v čase uzavretia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie po a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, po b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 546, 547 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník. Veriteľ je povinný kedykoľvek a bez zbytočného odkladu oznámiť ručiteľovi na požiadanie výšku svojej pohľadávky.

28. Podľa § 548 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval. Uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas.

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu súd vyvodil ten právny záver, že žaloba vo zvyšku nebola podaná dôvodne. Predmetom konania po právoplatnosti prvého výroku rozsudku zostala suma 641,79 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 641,79 eur od 15.11.2011 do zaplatenia. Súd síce opomenul rozhodnúť vo výrokovej časti rozsudku o čiastočnom späťvzati žaloby o istinu 18 eur a o úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 18 eur od 27.8.2016 do zaplatenia na podklade podania žalobcu zo dňa 6.9.2016, no aj napriek uvedenému bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. V konaní nebolo sporné, že pohľadávka voči žalovaným v I. a II. rade vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.12.2005, ani to, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V konaní bolo sporné, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitimácia. Žalobca sa v sporovom konaní po žalovaných v I. a II. rade domáhal splnenia záväzku titulom zmluvy o úvere tvrdiac, že sa stal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 28.9.2011 novým veriteľom žalovaných v I. a II. rade. V zmysle § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník) a na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich dlžníkovi z jeho záväzku, dlžník o postúpení pohľadávky ani nemusí vedieť, môže plniť veriteľovi, s ktorým uzavrel zmluvu a ten je povinný plnenie prijať. Za rozhodné pri vyriešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka stal žalobca veriteľom žalovaných v I. a II. rade súd považoval skutočnosť, či postupca -

banka, ktorému zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ukladá pred postúpením svojej pohľadávky povinnosť, si túto svoju povinnosť aj splnil. Zákon v cit. ustanovení uložil postupcovi - banke pred postúpením pohľadávky vzniknutej z jej bankovej činnosti povinnosť urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd sa s tvrdením žalobcu o tom, že by súd nemal skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky vzhľadom k tomu, že pôvodný veriteľ zaslal žalovanej v I. rade oznámenie o postúpení pohľadávky nestotožnil, pretože súd má na rozpor postúpenia s § 525 Občianskeho zákonníka, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliadať aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Rovnaký názor je vyjadrený aj v rozhodnutí Krajského súdu Trnava č.k. 23Co/110/2016 zo dňa 16.5.2016.

31. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, konkrétne uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky je zrejmé, že žalovaná v I. rade sa dostala do omeškania s platením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a tiež z výpisu z účtu žalovanej v I. rade je zrejmé, že žalovaný neplnil splátky dohodnuté v zmluve o úvere riadne a včas a na jeho strane došlo k omeškaniu s platením peňažného dlhu. Banka bola v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. Podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sú stanovené vo Všeobecných obchodných podmienkach pôvodného veriteľa v bode 7.6.1 ako prípady porušenia zmluvy, kedy banka je oprávnená ak klient nespĺnil alebo porušil povinnosti dohodnuté v zmluve o úvere alebo vo VOP, tiež ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo aj poplatkov vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú určí banka v oznámení o mimoriadnej splatnosti, banka je oprávnená zmluvu vypovedať alebo od nej odstúpiť. Tvrdenia žalobcu o tom, že § 92 ods. 8 zákona o bankách neukladal povinnosť pôvodnému veriteľovi vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pred postúpením pohľadávky žalobcovi sú irelevantné vzhľadom k Dôvodovej správe k tomuto ustanoveniu, ktorá hovorí o tom, že cit. ust. „upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priechilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

32. Súd mal v konaní listinnými dôkazmi preukázané, že pôvodný veriteľ - banka si nespĺnila svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a to písomne vyzvať žalovaných v I. a II. rade k úhrade dlhu a bez tohto postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 na žalobcu pohľadávku voči žalovaným v I. a II. rade zo zmluvy o úvere. Splatnosť úveru vyhlásil následne až žalobca jednostranným úkonom smerujúcim k zosplateniu úveru - oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.10.2011. Doručenie výzvy, ktorá má predchádzať k zosplateniu úveru pôvodným veriteľom, žalobca nepreukázal. Pokiaľ banka nevyzvala dlžníka k splneniu omeškaných pohľadávok, nebola oprávnená postúpiť svoju nesplátnú pohľadávku žalobcovi, čím nebola splnená požiadavka, že by predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný. Splatnými do

tej doby sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých boli žalované v I. a II. rade v omeškaní. Pokiaľ teda banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho a príslušenstva v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (pre rozpor so zákonom). Z listinných dôkazov nie je ani zrejmé, či bolo žalovaným v I. a II. rade oznámené postúpenie pohľadávky a teda nie je zrejmé, či sa postupovalo podľa § 526 Občianskeho zákonníka (Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.). Hoci žalobca súdu predložil listinný dôkaz - oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2011 vystavené pôvodným veriteľom, nepreukázal však, či toto oznámenie bolo reálne žalovanej v I. rade doručené.

33. V danom prípade zo zisteného skutkového stavu bolo zrejmé, že žalobca nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovaným v I. a II. rade naňho postúpená, boli tieto podmienky postúpenia splnené. Možno síce považovať za preukázanú požiadavku 90-dňového omeškania žalovaných v I. a II. rade, nebolo však preukázané, že by boli žalované v I. a II. rade pred postúpením pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa písomne vyzvané na splnenie svojho záväzku zo zmluvy o úvere. Žalobca tak nepreukázal, že pohľadávka voči žalovaným v I. a II. rade bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ani to, že postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovaným v I. a II. rade uplatňovať pred súdom. Vzhľadom na uvedené treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie, a preto súd žalobu vo zvyšku zamietol.

34. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, 2 C.s.p. a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania (celého konania) v rozsahu 18,62 %. Žalobca si v podanej žalobe uplatnil zaplatenie sumy 1577,46 eur a celkove mu bolo prisúdených 935,67 eur, čo predstavuje úspech na 59,31 % a neúspech na 40,69 %. Za týchto okolností vzniklo žalobcovi právo na náhradu trov konania v podiele čistého úspechu 18,62 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).